

Yerliköy'e Yağmur Yağardı

– Suat Zobu · 28 Aralık 2012

Y E R L İ K Ö Y 'e yağmur yağardı,

E kinler yeşerir,

R engarenk çiçekler açardı.

L imon sarısıydı

İ ğde çiçeği,

K ırmızı gelincikler

Ö yle güzeldi ki. Ve...

Y ağmur yağardı Yerliköye.

Yağmur yağardı çisil çisil,

Islansakta umursamazdık.

Yağmur bereketti, yağmur mutluluk.

Damla damla düşerdi,

Damlalar küçük derecikler oluşturur,

Akardı Tekke Çay'ına,

Sonra Kızılırmak'a,

Oradan sonsuz denizlere ulaşırdı,

Sonra denizlerde buhar olur,

Ve yağardı,

Yerliköy'e yağmur yağardı.

Bahçelerimiz vardı köy önünde,

Çok kişinin de bağı,

Elma, armut, zerdali,

Üzümler olurdu,

Kara üzümler.

Pekmez kaynatır,

Şırasına ekmek banardık.

Her şey doğaldı.

Herkesin evinin önünde,

Küçük bir bahçesi vardı,

Karaağaçlı Dere'den karaçalı keser,

Getirirdik,

Kenarına çit yapar;

Maydanoz, tere, marul,

Domates, biber ekerdik,

Ektiğimize değerdı.

Yerliköy'e yağmur yağardı.

Güz geldi mi tarlalar sürülür,

Dihızına ekmezdik tohumu.

Önce karasabanlar,

Kağnılar vardı.

Tırpanla biçilirdi ekinler.

Sabahları erken sapa gidilir,

Çayır Harman'dan bağlara kadar,

Harmanlar olurdu,

Düven sürerdik.

Her harmanda da birer haymalık,

İçi serin,

Çam seneklerde buz gibiydi sular.

İnsanlar birbirine yardım ederdi.

Yağmur da yağardı;

Yerliköye dostluk yağardı.

Sonra traktörler,

Sonra makineler çıktı.

Ekinleri biçer-döğerdi,

Yerliköy'e yağmur yağardı.

Ne yol vardı, ne iz,

Çayır Harmandan giden yol,

Adam yutacak kadar çamur,
İskilip'e Dokuz Gedik'ten giderdik.
Nerde araba, yürürdük,
Yürürdük Hacıbayram'ın altından,
Köye kadar,
Üşenmezdik.
Çankırı Yolu yapıldı neden sonra,
Bir gün makinalar geldi,
Adına greyder derler;
Yardı Konağın önünden,
Killik Burun'dan,
Çocuğuz ya seyire koştuk.
Derelerden tepelerden
Köyün yolu bağlandı
Çankırı yoluna.
İskilip'in pazarı Çarşamba,
Bayat pazarı Cuma'ydı.
Bayat küçüktü,
Köydü sanki,

İskilip daha büyük.

İskilip demezdik ki oysa,

O hep "Şeđer"di,

İskilip'e daha çok yağsa da,

Yerliköy'e yağmur yağardı.

Bahar gelir, yaz gelir, kış gelir,

Günler kısılır uzardı.

Kar yağardı, dolu yağardı,

İlla ki Yerliköy'e yağmur yağardı.

Yılğınlağa'da mantar biter,

Kaynarca'da semirtlek,

Yol boylarında madımak vardı.

Tekecen, karavuk, yemlik toplanır,

Katık olurdu yufkaya.

Türbe'den Güneş doğar,

Asma Tepesi'nden batardı.

Aydoğan'dan Ay doğardı.

Yerliköy'e yağmur yağardı.

Her evin tavuğu, culuğu, badısı,

Herkesin bir kaç ineği,

Bir-iki k m ş ,

Üç-beş koyunu vardı.

Eski'nin İrbaam: Davar,

Arifin Ali: Sığır,

Hediye'nin Omar: Dana,

Çocuklar: Kuzu güder,

Kadınlar hayvan sağardı,

Yerliköy'e yağmur yağardı.

Yerliköy'e yağmur yağardı.

Bazen de yađmazdı,

Karaođlan Kırında ekinler sararır,

K lf y k'te mercimekler solar,

Arap Kırında arpalar kurumaya yüz tutardı.

Sarayburun'dan Bekirađa'ya,

Mezarlık'tan Kaynarca'ya,

Giden yolların tozu göge yükselir,

Domuz Gölü'ndeki tarlalar ayak sığacak kadar yarılırdı.

Çođu zaman:

Sırtında cübbesi,

Başında bembeyaz sarığı,
Her zamanki saygınlığıyla,
İpek Efendimiz en önde,
Türbe'ye yağmur duasına çıkardık.
Bir kaç kurban kesilir,
Kazanlarda bulgur pilavı ve et yapılırdı.
Hiç bir zaman doyasıya yiyemezdik,
Ama pilav güzeldi.
Allah'a yalvarır, yakarırdık,
Göğe bir bulut ağardı;
Yerliköy'e yağmur yağardı.
Nerde doğalgaz, nerde yakacak,
Karakaya'dan kömür getirir,
Yılgınlık'tan yılgın keser,
Kışın yakardık.
Habire pınsırdı namussuz.
Yerliköye yağmur yağardı.
Sel gelirdi Tekke Çayı'na,
Ya da Bayat Çayı'na,
Selinti toplardık.

Yoktu, yoksuldu Yerliköy.

Pirinç ekilirdi ırmağa,

Ekerken dertti, biçerken soğuk,

Son güz olurdu, kırağı düşer,

Asma'ya duman ağardı,

Yerliköy'e yağmur yağardı.

Yerliköy'e yağmur yağardı.

Binlerce kez yağdı,

Yağdı...

Bizler de birer yağmur tanesiydik aslında;

Damla damla yağdık.

Kimimiz küçük dereciklere karıştı,

Aktı gurbetlere;

Kimimiz toprağa...

.....

Bir varmış, bir yokmuş,

Biri varmış, biri yokmuş;

Az da olsa,

..Yerliköy'e ,

...hala

.....yağmur

.....yağarmış...

Suat ZOBU

.